

Három óra van, a homokban tudja, melyik a kvarc, tudja, melyik a boros-
üveg, tudja, melyik a bor. Semmi semmiről nem tud. Éppen ez, éppen ez, ettől
őrül meg a homok, a bor, éppen melyik nap nem?

*

Tudja, hogy itt ülök, karnyi a testi hála, soha nem is léteztem, suba alatt,
soha nem is, csak mint szülött, a szülők az ő korukban megtudják, a világ nem
áll, nem él, általam a fő halott. Hulladojen. Ez túlmegy, visszajön, nincs már
sehol, sosem, a világ vége kint lóg, látnád, kint lóg erezetten, kedvesem, ...kint
lóg a világ szakasztott vége.

tudjam, méterre vajon?

mennyire lehet még

hol van

hatalmas nagy testével lezuhan a porba és ott fakóan lassúnak tartja magát,
meghal. Mmm. Erre rávár. Nincs ilyen? Meghal. Végezetese. Az ő végezetese.

Vele pusztul a látványa.

Würtz Ádám: Tűnődő

WÜRTZ ÁDÁM: TŰNŐDŐ